

II. János Pál pápa vívmányai

Írta Richard Bennett

Kedves barátom,

II. János Pál Pápa az utóbbi 25 évben a Vatikán vallási hierarchiája élén állt. A tanításai nem képezhettek alku tárgyát. Stílusát jellemzi az 1998-ban íródott "A Hit Védelmében" című dekrétuma, melyben ezt írja: "Parancsoljuk, hogy mindent, amit ebben az apostoli levélben kinyilvánítunk, fogadjanak el". Következtesen ragaszkodik saját tekintélyéhez, mindenek felett álló és tévedhetetlen volta alapján, valamint olyan dogmák védelméhez, mint: "Mária a minden szentnek szentje". Ellentmondó, hogy ezek után ez a hajthatatlan pápa sok evangéliumi keresztyén szemében hithősnek számít. A helyzet iróniája észrevétlen halad el mellettünk, ahogyan egyre több embert elbűvöl az, aki magát "Szentatyának" nevezeti. Mind ezekért szükséges, hogy II. János Pál pápa munkásságának vívmányait Isten igéjének, a Szentírás fényében, megvizsgáljuk. Ezt tettem én is az alábbi cikkben.

Az Úr rettentő igéi olyan közülünk valók fülében csendülnek meg, akik szinte egész életünket egy ember-csinálta vallás kötelékében töltöttük. "Nem mindenki megy be a mennyek országába, aki ezt mondja nekem: URam, Uram, hanem csak az, aki cselekszi az én mennyei Atyám akaratát." (Máté 7, 21) Nincs olyan, aki pusztán az által, hogy Krisztus tekintélyét elismeri, istenségét elhiszi, tökéletességét, áldozatának végtelen érdemét vallja, máris Isten dicsőségében részesedne, hanem egyedül az, aki Isten akaratát cselekszi. Az Úr az Atya akaratát tökéletesen világosan kifejezte, mikor azt mondta, hogy "Az az Istennek tetsző dolog, hogy higgyetek abban, akit ő küldött." (János 6, 29.)

A mai nap számodra a kegyelem elfogadásának lehetséges ideje. Másoknak, akár mint neked, szintén megadatott ilyen nap, de ők elveszítették ezt a lehetőséget, vigyázz, meg ne keményítsd a te szívedet. Egyedül Őbenne higgyél, és mindörökre biztonságod lesz, "Ezért ha valaki Krisztusban van, új teremtés az: a régi elmúlt, és íme: új jött létre." (2.Korinthus 5, 17.)

Isten szeretetében és igazságában,

Richard Bennett

II. János Pál Pápa vívmányai

"Nincs még egy világhírű közéleti személyiség, aki annyi csodálatot keltett volna, ha az nem a (több, mint fél millió mérföldet bejárt) világutazó Pápa". Kedves mosolya és atyás integetése legendává tette a "Pápa-mobilt". Annak ellenére, hogy teológiájával nem érthetnek egyet, mind katolikusok, mind protestánsok elismerő dicsérettel illették ezt az embert. Billy Graham János Pál Pápát "az egész keresztyén világ lelkiismeretének" nevezte. [1]

2003, Okt. 22-e szerdáján II. János Pál Pápa egyhetes kimerítő szertartásban ünnepelte 25-dik évfordulóját. Egy nappal azután, hogy a 30 tagú Bíborosok Kollégiumának átadta védjegyes bíbor kalapjukat, a 83 éves pápa embereit a bíborosok gyűrével ajándékozta meg az egyházhoz, a pápához fűződő hűségük jeléül. A pápa parkinson kórban szenved, ami az utóbbi hónapokban megnehezíti számára az érthető beszédet. Képtelen járni vagy állni, csípő és térd gyengeség, izületigyulladás miatt sántít. [2]

A világ láthatóan készülődik a pápa halálára. Minthogy ezt az embert és erőfeszítéseit csodálattal figyeli a világ, felettébb fontos megtudnunk, mit is vall a Pápa, mivelhogy rangja és tanításai milliók szívét hódította meg. A világi sikerek és nyilvános elismertség szintjén nehéz II. János Pál pápához hasonlót találni. A római katolikus egyház fejeként 25 éves uralkodása alatt bármelyik elődjénél többet utazott, többet beszélt és publikált.

II. János Pál pápa 102 országba tett látogatása során több mint 1.126.541 kilométert tett meg, amennyivel a földet 30-szor is megkerülhette volna. De talán a legmaradandóbb hagyatéka a keresztyénség szentjeinek növekvő listájához való hozzájárulása volt. A vatikáni megfigyelők a pápának tulajdonítják az egyetlen legdöntőbb befolyást a kommunizmus és berlini fal összeomlására, pl. pályafutása kezdetén a lengyel kommunista rezsimmel szembeni ellenállása mutatta, hogy nem csupán valaki a tömegből. Az Egyesült Nemzetek Szövetségének általános ülésének intézett 1980-as beszédében hangot adott azon reményének, hogy "nem lesz több háború, soha újra!" Legutóbb meg, a szeptember 11-ei zűrzavar idején azzal fordult a keresztyén világhoz, hogy ne tegyen egyenlőség jelet az Iszlám és a terrorizmus közé. A pápa nemcsak a különböző egyházak közötti együttműködést szorgalmazta, hanem a különböző világvallások közti megbékülést is hirdette. Nagyságos gesztusainak lehettünk szemtanúi, amikor egy országba érkezvén a földet megcsókolta, amikor egy mecsetbe látogatott el, amikor egy tekercset helyezett Jeruzsálem nyugati falának egyik hasadékába, vagy amikor a mozgássérült Jose Saraiva Martins bíborost átölelte, aki a szentek ügyeiért felelős Vatikáni Hivatal vezetője, aki II. János Pál pápa 25 évének értékelésekor, azt találta mondani: "Szerintem ez a pápa megérdemelten a szentség pápájaként fog a történelem lapjaira felkerülni. A pápa gyakran idézi, hogy a szentség az egyház természetéhez tartozik, benne van a DNS-ében." [3]

De a kérdés még marad: ennek a pápának az életszentsége a tettei következménye lenne? Jézus Krisztus azt mondta, hogy "Szenteld meg őket az igazság által, a te szavad igazság." [4] Ez lenne az a szentség, amiről az Úr beszélt? A valódi szentség jegye magában az Igében látható, "ha valaki engem szeret, megtartja az én parancsolataimat. Aki nem szeret engem, nem tartja meg az én parancsolataimat." [5] Azoknak, akik magukat Krisztus követőinek tartják, meg kell tartaniuk az Ő szavát. " Mivel a pápa 1994-ben kijelentette a világ előtt, hogy "a kinyilatkoztatott igazságról való bizonyosság nem kizárólag a Szentírásból vezethető le, hanem a Szentírás és Hagyomány egyaránt elfogadandó és tiszteletben tartandó az odaadás és hódolat egyenlő érzésével." [6] ezért az Úr mértékével kell megvizsgálni, miszerint "az Írást nem lehet érvénytelenné tenni". [7]

II. János Pál pápa hite és gyakorlata

A pápa azt állítja, hogy a szentséget ki tudja munkálni az emberek szívében és lelkében. Ő maga és egyháza azt állítja, hogy a keresztség újjászüli az ember lelkét. [8] Azt állítja, hogy a szent kenet olajával történő megkenetés (felszentelés) során a fiatalokat és felnőtteket a Szentlélek tölti be a megerősítés szentsége által. [9] A gyóntató székben kimondott szavakból: "Feloldozlak bűneid alól az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében", a Pápa arra enged következtetni, hogy a bűnöket ő bocsátja meg. [10] Hite szerint a misében az oltárnál kiejtett négy szó¹ a kenyeret Jézus testévé változtatja. [11] " A Pápa továbbá azt is állítja, hogy magából a szent áldozás² jegyeiből (ostyából) tényleges erő árad, így "Az szent áldozás elvlaszt minket a bűntől." [12] Ezt a kenyeret "Eukarisztiának" is nevezik, melyről a Pápa azt tanítja, hogy "az Eukarisztia megóv a jövőbeli halálos bűnöktől". [13] Ezek a kecsegtető szavak azt a régmúlt hagyományt tanítják, miszerint az ember egy testi anyagra tekintve bűntől való védelmet nyerhet. Ez a tantétel az által lett mindennél inkább visszataszító, hogy ez az ominózus tanítás éppen a komoly bűntől hirdet oltalmat, miközben maga az istenkáromlás. Az ilyen tanítások a Krisztus evangéliumának meghamisításával járó örök átok alá kerülnek. [14] Jézus Krisztus igéi lélek és élet, "a lélek az, aki megelevenít". [15] Krisztus testének szájon át történő elfogyasztását a szent áldozásban indítványozni elég rossz, de ez áll II. János Pál pápa tanítása középpontjában. Ez a "Krisztus eukarisztikus arcképe" melyről a következőket írta mostanában:

¹ Íme ez Krisztus teste = Hoc est corpus Christi [latin].

Ebből lett a magyar nép száján a "hókusz-pókusz" szólás.

² Protestánsoknál ezt Bibliai alapon Úrvacsorának nevezik, kerülve a téves gondolattársítás lehetőségét, nehogy az "áldozás" szó hallatán valaki azt gondolja, hogy itt a bűnös ember hoz valami áldozatot bűnbocsánata érdekében.

„A Rózsafüzér éve meghírdetésével szeretném ezt a huszonötödik évfordulót *Krisztus szemlélődésének égíse alá helyezni Mária iskolájában*. Nem mulaszthatom el, hogy megálljak 2003 Nagy Csütörtökén Krisztus 'Eukarisztiás arcképe' előtt, és hogy megújult erővel rámutassak az egyház Eukarisztia központúságára. [16]

A dísz és pompa nagy része, amely most a világot elbűvöli, az Krisztus "Eukarisztiás arcképe". A katolikus papok állnak a legközelebb az Eukarisztiához, mivel minden misében ők készítik el, és naponként magukhoz veszik. Ezért azt gondolnánk, hogy éppen ők messze felülmúlnak másokat a szentségükkel. Azonban ennek épp az ellenkezője igaz. "Az Egyesült Államokban áldozatok jól informált ügyvéd csoportjai azt állítják, hogy Amerikában a visszaélő papok száma 2000 és 4000 közötti, ami a 48000 össz amerikai papság 4, 8 százaléka között van. Ha igaz, akkor ez a visszaéléseknek riasztóan az átlag népesség feletti gyakoriságát tükrözné." [17] A Megváltó megadta a szentség helyes ismervét. Jézus Krisztus mondta: "Gyümölcszeikről ismeritek meg őket. Tüskebokorról szednek-e szőlőt, vagy bogáncskóróról fűgét?" [18] A színlelés az ember-gyártotta vallás tartozéka. A magatartás gyümölcs, mely meghatározza (leméri) a tanított doktrinák természetét. A pápa még azt is tanítja, hogy "a papok olyan hatalmat kaptak Istentől, amely sem az angyaloknak, sem az arkangyaloknak nem adatott." "Isten jóváhagyja odafönt, amit a papok elvégeznek idelent". [19] Az Újszövetség pásztorokat, véneket rendelt az Úr nyája élére, de a pápa kénye-kedvére hidal át 20 évszázadot, hogy áldozó papjait magával Krisztussal tegye egygyé. [20] Ezért rendkívül fontos, hogy a Pápa hittételei közérthetők legyenek, minthogy az egyik legnagyobb kísértést közvetítik abból, ami férfiak és nők lelkét érheti.

A legrégebbi, legvonzóbb kísértés

A Pápa hit- és tantételei voltaképp az ember által ismert legősibb kísértés forrás. A fizikai dolgokat, ahelyett, hogy azok lelki valóságokat jelképeznének, úgy mutatja be, mint amik szentséget és üdvösséget idéznek elő. A Sátán első hazugsága volt, hogy a fizikai dolgokra vetett tekintet lelki életet ad. "Hanem jól tudja Isten, hogy ha esztek belőle, megnyílik a szemetek, és olyanok lesztek, mint az Isten: tudni fogjátok, mi a jó, és mi a rossz." [21] A Sátán felkínálta a gyümölcsöt, mint hathatós eszközt, hogy Évát a jóval ruházza fel. Hitt a gyümölcsben rejlő hatóerőben szemei megnyílásához valamint a jó és gonosz tudásához (felismeréséhez). Ehhez hasonló módon a Pápa és az Egyház úgy adják elő a hét szentséget, mintha ez lenne a fizikai módja annak, hogy az ember megkapja a Szentlélek kegyelmét. Így a pápa ezt tanítja: "Az Egyház megerősíti, hogy a hívők számára az Új Szövetség sákramentumai *szükségesek az üdvösséghez*. 'A sákramentális szentség' a Szentlélek szentsége, amit Krisztus ad meg, ami hozzátartozik minden szentséghez." [22] Ez a sákramentális hatalom ügyesen összefonódik a politikai célpontokkal. A pápa az Egyházát nemrég "a világra nyitott Európa felépítéséhez egyedülálló közreműködésnek" nevezte. Az *Ecclesia in Europa* című irásában (Az Egyház Európában) a következőt írja:

"A katolikus egyház egyedülálló közreműködést tud felkínálni egy világra nyitott Európa felépítéséhez. A katolikus egyház alapjában véve a kulturális kifejeződés sokféleségében egy lényegi egységhez nyújt modellt, egy helyi közösségekben gyökerező, de nem csupán azokra korlátozott egyetemes közösségben tagsági öntudatot, továbbá egy minden szétválasztón túlmenő egyesítő érzetet." [23]

A kijelentés egy szédítő taktika, ami tartalmában keresztyén üzenetet hirtet, valójában azonban a Pápaság ceremóniáit és szertartásait tanítja. Például a "reménység evangéliuma" fogalmát negyvenszer említi a disszertációban. Az üzenet azonban nem is a reménységről szól, hanem egy mesteri utáztat. A 74. Paragrafus például így kezdődik:

"Előkelő helyet kell biztosítani a sákramentumok ünneplésére, mint amik Krisztus és az egyház által az Isten imádatára, az emberek megszentelődésére, valamint az egyházi közösség építésére rendelt intézkedések."

A pápa továbbra is úgy adja elő a fizikai szimbólikus sákramentumait, mint a szentség és üdvösség hathatós alapját (okát). Ahelyett, hogy a kegyelem evangéliuma szerint Jézus Krisztusnak engedelmessé válna, a sákramentumokat "Krisztus intézkedéseiként" értelmezi. Ez az, ahol a Vatikán a "reménység" színe alatt hazudik. Róma a maga sákramentumaival teszi félre Isten közvetlenül Jézus Krisztusban adott kegyelmét, és megkísérli Krisztust Főpapi tisztében meglopni, megtabolva Őt Közbenjárói hatalmában is. Ezek által megrabolja Istent Szentlelke megszentelőként végzett különleges működésében is, a saját sákramentumainak tulajdonítván a kegyelem osztás hatalmát. Az Atya Istentől próbálja elvenni a bűnösök megigazításának és a bűnök megbocsátásának előjogát. A "sákramentális kegyelem" fogalma mögött meghúzódó valóságot és erőt "a Szentlélek kegyelmének" tulajdonítja. A "sákramentális kegyelem" és a "Szentlélek kegyelmének" azonosítása szabályos és kimondott bűn a Szentlélekkel szemben. Ez a tanítás annál is inkább elítélendő, mivel milliókat vezet arra, hogy a megváltáshoz teljesen a fizikai sákramentumokban bízson.

A pápa hitvallása sokaknak megfelel

Az evangéliumot soha nem éri annyira veszélyes támadás, mint amikor egy hamisítványt adnak elé, mintha annak isteni hatalma lenne. Ennek ellenére az emberek általában elégedettek a Pápával és üzenetével. Általában a világ, a katolikusok is szeretik a Pápát és működését. Az emberek olyan vallást szeretnek, amiben minden, "ami csak a csapból folyik" megvan. A katolicizmusban van valami, ami megfelel minden osztálynak és divatnak, kiemelten a legtöbb izléshez való alkalmazhatóságát, támogatást élvezvén a legkülönbözőbb intellektusú és vérmérsékletű emberek részéről.

A ceremóniákat és pompát szeretőknél itt aztán szívük minden vágya betelik, mikor a tarka öltözékű emberek a gyertyák, pálmaágak, füstölők, hamu, tömjénillat közepette az ünnepi szertartásokon a szentségeket kiszolgáltadják. Itt vannak nekik még az építészeti legnagyszerűbb világremekjei is a zenevilág legkapósabb műveivel. A politikusi, katonai pályán megvan a rang és hierarchia minden ragyogása. Akik az Istennel való közvetlen kapcsolatot keresik, azoknak ott a misztika régi hagyománya. Az aszkétának meg a bűnbánat és áldozatbemutatás a kolostori és zárda életben. A karizmatikus katolikusoknak ott vannak a drámák, jelek, és csodák. Akiket a látomások és szellemi jelenések vonzanak, azoknak világszerte határtalan választék van kéznél a Mária jelenéseiből és üzeneteiből. A világ gyönyöreit keresőknél ott a karnevál hagyománya, az évente tartott plébánia-fesztiválok borral, plébániai táncokkal és tombolával. A pápaság egy olyan intézmény, amely teljesen az emberre van szabva. Megfelel az emberi remények, félelmek, vágyak, szenvedélyek, köntörfalazások és értékrendek teljes skálájának. A világ a Pápaságban azt találhatja meg, ami a legtöbb izlésnek és lelki alkatnak megfelel.

A Pápaságnál a tüntető jómód és pompa a szegénységgel és fájdalommal járnak kéz a kézben. A Pápa – palotájában koronával felékesítve, skarlátba és bíborba öltözött bíborosokkal és püspökökkel körülvéve, – köszönti a világ szegényeit és szenvedőit, és ettől mindnyájan meghatódnak. Semmi nem tűnik számára túl magasznak, de alantásnak sem, amivel ne foglalkozna. A Pápa vallása az emberiség vallása, és a világnak tetszik, hogy ez így van. A Pápa iránti tisztelet és hódolat nagy. A világ álmélkodik rajta, csodálják hatalmát, diplomáciáját és sikereit. Ilyen a világ sötétsége, elfajzása és örültsége!

A döntő bizonyíték/jellemvonás

Ez a Pápa az emberiséget vágyaiban a holtakkal való érintkezésre biztatja. Nyilvánosan tanítja "a holtakkal való közösséget". Jézus Krisztus Misztikus Testével való közösség teljes tudatában az Egyház zárandó tagjaiban a keresztény vallás kezdetétől a legnagyobb tisztelettel adózott a holtak emléke iránt.

"Érettük való imádságaink nem csak megsegítésükre képes, hanem értünk tett közbenjárásukat is hathatóssá teszi."

“Szabad és kell is kérnünk közbenjárásukat magunkért és az egész viláért.” [24]

A holtakkal feltételezett közösség, valamint a holtak istenítése mindig előkelő helyen volt csaknem minden pogány rendszerben. Holtakhoz fordulnak, hogy az élőkön segítsenek, mely az okkult rejtelmek vonzó varázslata. A túlvilági lelkekkel történő érintkezés (kommunikálás) bűnös gyakorlat, mivel azt Isten Igéje tiltja: *“Ne legyen köztetek olyan, aki a fiát vagy leányát áldozatul elégeti, ne legyen varázslást űző, se jelmagyarázó, kuruzsló vagy igéző! Ne legyen átokmondó, se szellemidéző, se jövőmondó, se halottaktól tudakozódó.”* [25] A Páának a holtakkal való érintkezésről szóló tanítása, miszerint „Érettük való imádságaink nem csak megsegítésükre képes, hanem értünk tett közbenjárásukat is hathatossá teszi.” – hasonlóak az okkult oldalakon található tartalmakhoz: „A holtak az élőkkel szeretnek együtt ünnepelni, táncolni, ugrándozi, és mivel a szellemek szeretik a szellemeket, ezért meghívjuk őket rituális boráldozatokkal...” [26] A mi Urunk Jézus Krisztus az imádságban egyedül az Istennek szóló imádatot parancsolja. “Az Urat, a te Istenedet imádd, és csak neki szolgálj!” [27] Azt a kötelező érvényű parancsot adta, hogy az imádatban az (érintkezés) kommunikáció kizárólag egyedül Istennel megengedett, bármely más teremtménnyel tilos. “Én, az ÚR, vagyok a te Istened, Ne legyenek idegen isteneid rajtam kívül!” [28]

A Pápa nemcsak hogy elismeri és jóváhagyja “a holtakkal való közösséget”, de egyre több tekintélyes személyiséget hoz létre a velük való érintkezés céljából, és mostanában már egyre gyakrabban is.

“Teréz Anya csak az egyik csoda, hogy még nem szent.” Nem, ez nem példázat, csupán annak a gyorsított szenttéavatási eljárásnak a része, amit II. János Pál Pápa el akar fogadtatni a Vatikánnal. Tömegek özönlötték el a Római Szent-Péter teret az utóbbi Vasárnap, hogy szemtanui lehessenek II. János Pál Pápa által végzett Teréz anya boldoggá avatásának, aki 1997-ben halt meg. Mivel a legtöbb jelöltnek több mint öt évig kell várnia arra, hogy egyáltalán felvessék boldoggá avatását, így II. János Pál pápa nem fecsérli az idejét. De ez nem meglepő, ha megvizsgáljuk II. János Pál 25 éves múltjának összefoglalóját.” [29]

“II. János Pál Pápa több embert avatott szentté vagy boldoggá, mint az összes többi Pápa együtt véve. Mindeddig 477 férfit és nőt avattak szentté, és 1318 más személyt pedig boldoggá, mintha úrpályára küldené őket a végső felvétetésre a keresztyén szentek mennyei pantheonjába.” [30]

A pápa továbbá azt tanítja a holtakkal kapcsolatban, hogy a bűn levezeklésében létezik a szentségnek egy cserelehetősége, melyen még a purgatóriumban lévő holtak is osztoznak. Hivatalosan kinyilvánítja, hogy

“A szentek közösségében állandó jótékonykodás zajlik a már a mennyei honjukba tért hívek és a purgatóriumban még bűneiket vezeklők még a földön zarándoklók között. Köztük is működik a minden jó dologban mutatkozó szentségtöbblet-csereakció. Ebben a csodálatos csereben egyvalaki szentsége mások számára – a bűneivel okozott ártalmon túlmenően – nyereség lehet.” [31]

A "minden jó dolog" – mint (erkölcsi) többlet – csere útján csak Krisztusban kapható: “Őbenne van – az ő vére által – a mi megváltásunk, bűneink bocsánata is; kegyelme gazdagsága szerint.” [32] Krisztus szerepét az emberekre, sőt a halottakra átruházni, súlyos ellenszegülés Isten igazságával szemben. Isten igazsága, ami a hívőnek tulajdoníttatik Krisztus érdeme alapján a hívőt újra és újra a Szent Isten iránti magasztalással, imádattal és dicsérettel tölti el, Aki Maga gondoskorott a bűnös megigazításának maradandóan bevégezett művéről. A bibliai igazsággal szemben visszás dolog, hogy bárkinek Rajta kívül más tulajdonítson igazságot. Maga Jézus mondta: “Bizony, bizony, mondom néktek: aki nem az ajtón megy be a juhok aklába, hanem másfelől hatol be, az tolvaj és rabló.” [33] A hívők és holt “szentek” közötti érdemek csere-beréjének állítása égbekiáltó arcátlanság a bibliai igazsággal szemben, miszerint egyedül Isten igazítja meg a bűnös embert. A pápa által felállított szentek pantheonja a csapdák gyűjteménye. Azzal, hogy a pápa az egyedül Istennek kijáró dicsőséget,

tiszteletet, és imaközösséget holt lelkeknek juttatja, kirívóan vétkezik az Első Parancsolattal szemben. Ez a tilalom magában foglal egy tantételt, mely az egész törvény alapja, miszerint tudjuk, hogy az Úr a mi Istenünk, és elismerjük, hogy Ő Isten, elfogadjuk Őt, és imádjuk Őt imádságban, és teljes szeretetünket egyedül az Ő irányába tápláljuk.

Apokaliptikus jellem, merev törvényű

II. János Pál Pápa alakja méltóságában csaknem apokaliptikus. A külszín alatt vaskézzel tartja fogva az embereket a törvény által. VII. Gergely pápához (1073-1085) hasonlóan, aki megfogadta, hogy nem nyugszik, amíg minden hatalmat és tekintélyt, mind lelkit, mind világit "Péter trónja" alá nem vet, így a mostani Pápa is elhatározta, hogy ilyen birodalmat akar kiépíteni, mind az egyházi, mind a polgári törvények által. [34] II. János Pál hajthatatlan törekvéseiben, hogy a Római Katolikus Egyház törvényeit korunk idejére aktualizálja, felfrissítse. VII. Gergely óta a pápák szükségesnek látták, hogy Egyházukban hajlíthatatlan vastörvényeket hozzanak létre, mielőtt alattvalóik és mások irányítását megkísérlik, ha kell, még erőszakkal is. 1983-ban II. János Pál az 1917-es *Kánoni Törvénykönyv* módosítása például azzal bővítette a Római Katolikus törvényeket, miszerint "Az Egyház (Istentől) örökölt, valódi joggal bír arra, hogy a keresztyén hűséget megszegő tagokra büntető szankciók eszékeit kényszerítse." [35]

A bővült törvények vizsgálata mutatja, hogy ezek még inkább abszolútisztikus és totalitárius törvények, mint a múltbeliek. Ezekben a törvényekben a Pápa bármely szektánál világosabban kifejti annak szükségességét, hogy az embernek az Isten adta képességeit – különösen az értelmét és akaratát – el kell nyomni. "Az értelem és akarat vallásos tiszteletét, még ha ahhoz a hit sem járul hozzá, a tanításnak kell megadni, amely a legfelsőbb Főpap, (a Pápa)..." [36] A törvény részletezi a következményeket, ha valaki nem rendeli alá magát: "A következők büntetendők jogos büntetéssel: 1. Az az ember, aki a Római Pápa által elítélt tantételt tanít." [37] Különleges büntetéseket is kiszabnak: "A törvény más kiengesztelő büntetést is kiszabhat, melyben a hívőt szellemi, vagy világi javaitól foszthatja meg, amely összhangban van az egyház céljaival." [38]

II. János Pál pápa nagyon is jól tudja, hogyan kell az akaratát megerősíteni a törvényben. Tehetsége kevés dologban nyilvánvalóbb, mint ebben. Az abszolút hatalma féktelen, ellenőrizhetetlen és ellensúlyozhatatlan. Az Egyházbizottság (Kánoni) Törvényéről szóló hivatalos kommentár így szól:

"Az egyház kormányzás rendszere gyökeresen eltér a kiegyensúlyozott hatalom fogalmától. Mindhárom funkció egyugyanazon hivatalban összpontosul...**Az amerikai rendszertől eltérően az egyházi törvény nem a kormányzott nép akaratától származik; törvényhozói szerkezete sem az ellenőrzött és kiegyensúlyozott hatalomra alapul, hatékonysága megtartása érdekében...** A Törvényszabályzat ezt a rendszert egy hierarchián keresztül biztosítja, ami inkább függőleges, mint vízszintes. **Legvégül a pápa egy személyben a legfőbb bíró, a legfelsőbb szintű törvényhozó és végrehajtó.**" [39]

A *Catholic World Report* (A Katolikus Világ Hírei) újság egyik cikke, "Róma ismét megszólalt" megmutatja, hogy a pápa hogyan érvényesíti akaratát a gyakorlatban. "A Pápa mozgósít az égető vitaügyekről szóló liberális tanácskozások eltiprására" - állt a *New York Times* egyik vezércikkében, óva intve a pártütökre kiszabható jogos büntetéstől. Egy másik vezércikkben a *Washington Post* azt írja, hogy "A Pápa levele szakadást okoz, mondják a kritikusok", továbbá a főcím alatt ez áll: "A dogmával kapcsolatos szakadás büntetés kockázatával jár..." [40]

II. János Pál Pápa kimagaslóan szentnek tűnhet, de törvényeit és azok alkalmazását tanulmányozva, ő egy diktatórikus hatalmú herceg. Isten komolyan figyelmeztet igéjében: "Mert az ilyenek álapostolok, csaló munkások, akik Krisztus apostolainak adják ki magukat. Nem is csoda, mert maga a Sátán is a világosság angyalának adja ki magát." [41]

A pápa hú portréja

II. János Pál pápa, aki magát kereszténynek mondja, Isten népe közé ül be, ex katedra, abszolút tekintéllyel saját tanításaként nyilatkozik: "A Pápa, Legfelsőbb Főpapként, a hivatali jogcímén tévedhetetlen tanítói tekintélyt birtokol." [42]. A "Szent Atya" címet elbitorolta és szerepét meghamisította, magát "Krisztus földi helytartójának" állítván. [43] Azt vallja, hogy Krisztust a mise által, a Szentlelket a sákramentumok által osztja szét. Azt állítja, hogy a hívőket feszületekkel, rózsafüzérekkel, szobrokkal, szentelt vízzel és a szentekkel erősíti meg. Állítja, hogy a purgatóriumban a lelkek szenvedését megrövidítheti a búcsú (bűnök elengedése) által. Azt tanítja, hogy Isten és ember között közvetíthet, hogy a menny és pokol kulcsai vannak nála, hogy a papoknak megtilthatja a házasságot, valamint, hogy a cölibátussal képes a bujaságot és szexuális botrányokat megakadályozni. Elrendelte a húsfogyasztás tilalmát, valamint bíborosainak a bíbor és skarlát-vörös öltözetet, arannyal és drágakövekkel ékesített finom vásznat. Igényt tart mindenki megítélésének előjogára, de arra is, hogy őt senki se ítélhesse meg. "A Legfőbb Püspök (Szentszék) fölött senki ne ítélkezzen." [44] Törvényeivel szemben nincs lehetőség fellebezésre semmilyen fórumon, "Nincs sem fellebezés, sem kibúvó a római püspök határozatai rendeletei ellen." [45] A listát még lehet folytatni. Meghamisított és félretolt mindent, ami a kereszténységben életet és értéket jelentett. Egy szóval egy igazságától megfosztott rendszert állított fel, és azt "szent anyánk, az egyházunk" néven nevezte el. Azt tanítja, hogy "az egyház minden hívőnek szülőanyja." "Isten senkinek nem lehet Atyja, aki nem hiszi, hogy az egyház az anyja." [46]

Meghatározó a Pápanak az az előítélete, mintha az Úr egy totalitárius hierarchiát állított volna fel, melynek csúcán ő maga, a Pápa áll, akit a bíborosok, pátriárkák, főérsekek, érsekek, metropoliták, segédfőpüspökök, megyéspüspökök, segédpüspökök és papok követnek. Krisztus Menyasszonyának, mint szervezetnek a felépítése Bibliai alapon teljesen más jellegű. Krisztus valódi testében vének (Presbiterek) szerepére rendelt tagok és a diakónusok (karitatív szolgálók) még mindig testvérek maradnak egyazon testben, a mester pedig a mi Urunk Jézus Krisztus. "mert egy a ti mesteretek, ti pedig mindnyájan testvérek vagytok". [47]

A katolikusok a törvénykezésük és tanításaik alá rendelt életvitelükkel, nagy utat járnak be a mise áldozatban, a szentségekben, jó cselekedeteikben, érdemekben, Mária és a szentek tiszteletében. Mindenkinek részesülnie kell a szentségekben ahhoz, hogy elég jónak bizonyuljon arra, amivel a "megszentelő kegyelemben" halhat meg, megmenekülhet, vagy legalább is egy időre, a purgatóriumba kerülhet. Magától értetődő, ha bárki csodálkozik, hogy egy katolikusnak bármiféle reménye is lehet. A miseáldozat és a szentségek olyanok, amikben a legtöbb egy "ál-pokol"-igérete lehet, amit purgatóriumnak neveznek.

Főbb evangéliumi vezetők ökumenéje Rómával

Egyre több úgynevezett evangéliumi vezető fogadta el a Római Katolicizmust és Pápáját az 1964-ben kihirdetett "párbeszéd" Pápai tervszövege révén. [48] A katolikus Keith Fournier a kompromisszum sikeréről az *Evangelical Catholics* (Evangéliumi Katolikusok) című könyvében ezt írja: "A nagyteremben olyan evangéliumi keresztények voltak jelen, akiket már évek óta tisztálek: Dr. Charles Stanley, Dr. Jerry Falwell, Dr. D. James Kennedy, Pat Robertson és sokan mások. Nemcsak hatalmas nyitottságot éreztem személyem megjelenése iránt, hanem egyházam iránt is növekvő elismerést és felengedést, melyben korábban kemény jégkorszak volt." [49] A kompromisszum kötők nevei: J.I. Packer, Charles Colson, Robert Schuller, John R. W. Stott, Os Guinness, Richard Land, Timothy George, T.M. Moore, John Woodbridge, Tony Campolo, James Dobson, Luis Palau, Franklin Graham, Carl Henry, Bill Hybels, Jack Van Impe, hogy csak néhányukat említsem. Ezen felül még olyan magukat evangéliuminek valló szervezetek is részt vettek, mint a *Christianity Today* (*Mai Kereszténység*), Christian Research Institute, (Keresztény Kutatóintézet) Fuller Szeminárium, Inter-Varsity Christian Fellowship, (Egyetemközi Keresztény Baráti Társaság) Thomas Nelson Kiadó, Egyesült Biblia Társulatok, Campus Crusade, Wheaton Egyetem, *World Magazine*, (*Világmagazin*) World Vision, (Világkép) Wycliffe Biblia Fordítók, and Youth for Christ, (Keresztény Ifjúsági Egyesület) akik a Római Katolikus Egyházzal nézeteik vagy együttműködésük összehangolására jöttek össze. II. János

Pál pápa sikeresen tevékenykedett, hogy megvalósítsa és előmozdítsa a protestánsok visszavételét a Római Katolikus Egyházba.

Döntő jelentőségű: te hova állsz?

Rómában a vezetőségi váltás egyhamar be fog következni, de ugyanakkor a törvényei, céljai ugyanazok maradnak. Eljött az ideje, hogy azok, akik az Urat és a Bibliai igazságát igazán szeretik, megmutassák, hova állnak. Azt parancsolja nekünk az Úr, hogy küzdjünk a hitért, de azt is, hogy elhatároljuk magunkat azotól, akik már alkut kötöttek. Az Evangélium hirdetésének parancsa azoknak szól, akik valóban biblikus keresztyének vagyunk. Az írott igére alapozott Evangélium felmutatását tárta elénk, mint feladatot! Maga az Úr figyelmeztette a hívőket "másféle krisztusok" miatt, Péter pedig a "hamis tanítóktól" óvott, Pál a nyájban rejtőzködő "farkasok" miatt intett. Nem csupán a múltban éltek hitüket elhagyók.

Ahogy az Úr leleplezte a farizeusokat, amiért saját igazságukat akarták megalapozni az írott ige hatályon kívül helyezésével, hasonlóan a mai valódi hívőknek is, szembe kell szegülni azzal a hithagyó rendszerrel, mely hivatalból mond ellent Istenünk dicsőséges igazságának és azokkal is, akik velük tartanak.

Az Úr igen kemény szavakkal szállt szembe a komoly és vallásos farizeusokkal. Kajafásra, vezetőjükre és főnökökre, aki Főpap volt, felnéztek. Az Úr ezt mondta azoknak a farizeusoknak: "Ezért mondtam nektek, hogy meghaltok bűneitekben: mert ha nem hiszitek, hogy én vagyok, meghaltok bűneitekben." [50] Ahogy a farizeusok, úgy ma is sok katolikus felnéz a Pápara. És ahogy ma, akár egykor a farizeusok, ha valaki továbbra is mint "Szent Atyát" ismeri el a Pápát, az valósággal tagadja az Atyát és a Fiút. [51] Aki kitart ebben a bűnében, az bűneiben fog meghalni. Az Úr Jézus Krisztus meghalt az igazi hívők helyett. "Mert az Emberfia sem azért jött, hogy neki szolgáljanak, hanem hogy ő szolgáljon, és életét adja váltságul sokakért". Az Ő élete és az ő befejezett áldozata az egyedüli váltságdíj a hívők számára. [52] Ez volt a Szent Isten által megkövetelt ár, hogy az Ő igazságát ki lehessen elégíteni a bűnbocsánatban. Ennek a fizetségnek eredményeként az igaz hívő egyedül Jézus Krisztusra nézve megszabadult a bűntől és a Sától. "Mert a bűn zsoldja a halál, az Isten kegyelmi ajándéka pedig az örök élet Krisztus Jézusban, a mi Urunkban." [53]

Endnotes

[1] <http://www.biblestudents.org/absco/subjects/emat008.htm> 10/31/03

[2] <http://www.foxnews.com/story/0,2933,100860,00.html> 10/22/03

[3] <http://sify.com/news/international/fullstory.php?id=13285712> 10/28/03

[4] Jn. 17,17 John 17:17

[5] Jn. 14, 23,24 John 14:23, 24.

[6] "Ennek eredményeként a [római katolikus] egyház...minden kinyilatkoztatott igazságról való bizonyosságát nem egyedül a Szentírásból származtatja. Mind a Szentírás, mind a Hagymány elfogadandó és tisztelendő a hódolat és megbecsülés egyenlő érzésével." *Catechism of the Catholic Church*, 2 nd ed. (Wash.DC: United States Catholic Conf., Inc., 1994, 1997) Para 82

[7] János 10, 35

[8] *Code of Canon Law*, (Kanonikus Törvénykönyv) Latin-Angol kiadás (W ash. DC: Canon Law Society of America, 1983) Canon 849

[9] *Catechism* , Para. 1316

[10] *Catechism* , Para. 1493

[11] *Catechism* Para # 1413

[12] *Catechism* , Para. 1393

[13] *Catechism* Para. 1395

[14] "Amint már korábban is megmondtuk, most ismét mondom: ha valaki nektek más evangéliumot hirdet, azonkívül, amelyet elfogadtatok, átok legyen!" Galaták 1, 9

[15] János 6, 63

[16] II. János Pál Pápa, *Ecclesia de Eucharistia*, (*Egyházi Úrvacsoratan*) Para 7

<http://www.therealpresence.org/eucharst/realpres/euchency.htm> 10/18/03

[17] <http://www2.bostonherald.com/news/opinion/asyo10262003.htm> 10/28/03

[18] Máté 7:16

[19] *Catechism*, Para. 983

[20] *Vatican Council II: The Conciliar and Post Conciliar Documents*, No. 63, *Presbyterorum Ordinis*, 7 December 1965, Austin Flannery, ed. (Northport, NY: Costello Publ. Co., 1975), Vol. I, Sec. 7, p. 875.

[21] 1Mózes 3, 5

[22] *Catechism*, Para 1129

[23] *Ecclesia in Europa*, (*Az Egyház Európában*) Para 116 9/23/03

http://www.vatican.va/holy_father/john_paul_ii/apost_exhortations/documents/hf_jp-ii_exh_20030628_ecclesia-in-europa_en.html

[24] *Catechism*, Para 958 és Para 2683 értelem szerűen.

[25] 5Mózes 18, 10-11

[26] <http://www.festivalofthedead.com/voodoocemeterygods.html> 10/29/03

[27] Máté 4, 10

[28] 2Mózes 20, 2-3.

[29] <http://www.christianitytoday.com/ct/2003/142/52.0.html> 10/28/03

[30] <http://sify.com/news/international/fullstory.php?id=13285712> 10/28/03

[31] *Catechism*, Para. 1475.

[32] Efézus 1,7.

[33] János 10,1.

[34] Lásd egy másik cikkünket: "Vatican Prepares to Control Through Civil Law" (Vatikáni előkészületek a Polgári Törvények által történő irányításra).

[35] *Code of Canon Law, (Kanonikus Törvénykönyv)* Can. 1311

[36] Canon 752.

[37] Ibid. , Can. 1371, Para. 1

[38] Ibid. , Can. 1312, Para. 2

[39] *The Code of Canon Law: A Text and Commentary*, James A. Coriden, Thomas J. Green, Donald E. Heintschel, eds. (Mahwah, NJ: Paulist Press, 1985) p. 2.

[40] Msgr. Michael J. Wrenn & Kenneth D. Whitehead, "Rome Has Spoken $\frac{3}{4}$ Again", *The Catholic World Report*, August/September 1998, pp. 44-52.

[41] 2Korinthus 11, 13-14.

[42] *Catechism*, Para 891

[43] *The Catholic Encyclopedia*, Robert Broderick, ed. (Nashville, TN: Thos. Nelson Inc., 1976) p. 217

[44] Canon 1404

[45] Canon 333, Sec. 3

[46] *Catechism* Para 181

[47] Máté 23, 8.

[48] II. Vatikáni zsinat dokumentumai: Vatican Council II Documents, No. 32, "Decree on Ecumenism" (*Unitatis Redintegratio*) 21 Nov. 1964, Vol. I, p. 456, "Az ökumenikus párbeszéd arra szolgál, hogy a [nem katolikus] közösségek gondolkodásmódját, viselkedésmódját, és mindennapi életüket átalakítsa" Ily módon, arra törekszik, hogy előkészítse a velük való hitbeli egység megteremtésének módját a látható [római katolikus] egyház kebelén belül.

[49] Keith A. Fournier, *Evangelical Catholics* (Nashville, TN: Thos. Nelson Publisher, 1990) p. 172

[50] "Az az Antikrisztus, aki tagadja az Atyát és a Fiút" János 8, 24.

[51] 1János 2, 22.

[52] Márk 10, 45.

[53] Róma 6, 23.